

SEKLET

N:r 1 Årg. 9

1962

Lösnummer 80 öre inkl. oms.

Skördetid

Tiden är inne att skörda det tidigare släktled sått. — Och till ny sådd!

Utvecklingen är historiens logik. Det ena utvecklas ur det andra. Ingenting sker, som ej har samband med det föregående. Allt är inordnat under lagarna. Lagarna är inom människovärlden trefaldiga; **naturlagarna, tankelagarna, de andliga lagarna.**

Naturutvecklingens historia rör sig inom en tidrymd av millioner år. Människosläktets historia rör sig, så långt vi kunna följa den, inom endast några årtusenden. Människan blir den första och hittills den enda varelse, som är ställd under tankelagarna och de andliga lagarna. Därmed inträder hon i en egenartad utveckling, där hon själv är personligt medverkande i en oändlig mångfald av möjligheter.

När människan med självmedveten jämförelseförmåga och personlig uppfattning av sig själv och omgivningen började sin tillvaro känna vi-er; men under årtusenden är hon väsentligen underordnad naturlagarna, inordnad i dessas makt, visserligen ej lika ovillkorligt som djuren, men hon äger ej någon större förmåga att använda dem i sin tjänst. En dag kan hon frambringa eld. Vilket självmedvetande och på samma gång vilken vördnad inför undret! Hon har väl förut dyrkat elden som en fasans makt, nu kan hon dyrka den som en hjälpare och välgörare. Men själv har människan fått ett nytt ansvar hur hon använder sina möjligheter. Och så kommer människan underfund med nya hjälpmedel på skilda områden. Hon tar vinden i sin tjänst, hon gör verktyg av sten, ben m.m., hon gör en legering av metaller och erhåller bronsen. Allt större blir ansvaret, hur hon betjänar sig av även tankelagarna och de andliga lagarna. Hon är inte endast ett barn av naturlagarna. Hon har ett högre ursprung. Hon får själv allt klarare uppfattning därav. Individerna börjar också att alltmer skilja sig från massan.

Men människans verkliga frigörelse och makt över naturen och förmåga att använda sig av dess lagar och dess resurser börjar dock först med förmågan att använda järnet. Först med järnet inträder det egentliga historiska skedet i mänskligheten. Nu går utvecklingen ej längre som en snigelgång genom årtusenden utan allt snabbare mot

avgörelsen, konsekvensen. Historiens logik ger alltmer bestämda slutsatser, eller för att använda en bild från naturens gång: Det lider alltmer till **skördetider**. Som man sått, så blir skörden.

Skörden ger tydligt tillkänna vad man sått. Man har alltmer gjort sig till herre över naturlagarna, man har fogat uppfinning till uppfinning. Man har använt sig av naturens resurser i jämt stigande tempo. Har man därvid följt logikens och andens lagar?

Skörden är för närvarande: högre levnadsstandard, storstäder, skyskrapor, massproduktion, kommunikationer i irrande färder till lands, till sjöss, till väders, en konst av idioti och brott, en vetenskap utan ande, tvenne världskrig och inom närmaste tiden allmän världshungersnöd.

Det har varit klenk med logiken, klenk med kännedom och lydnad för de andliga lagarna. Och det tycks snarast bli ändå sämre därmed. Skörden kommer att bli därefter. Med järnet har man skövat skogarna, med maskiner har man skadat naturen både till vatten och lands, floder ledda ur fåroarna, jor-

Forts. å sid. 2

Humus — livets fundament

Fritt efter "Die letzte Cance..." av Annie Francé-Harrar

II.

Humusbyggarna

I förra avsnittet betraktade vi några av de viktigaste faktorerna och byggelementen för humusbildningen. I denna artikel skall vi bekanta oss med "småfolket" som bygger. Allt för länge ha agrarvetenskapen betraktat jorden som en kemisk retort i vilket man endast behöver hålla i nödvändiga kemikalier för att jorden skulle ge sina skördar och allt fungera som en fulländad maskin. Kanske börjar så smått en omsvängning ske i denna mekanistiska inställning, men den har dock allt för länge utövat ett olycksbringande inflytande på jordens hälsa.

Ty istället är det så att jordens fruktbarskikt i normalt tillstånd är ett myller av levande organismer vilka alla har en speciell uppgift, och en oundgänglig uppgift att lösa i detta stora samarbete vars resultat är den levande myllan — allt jordiskt livs förutsättning. Och fattas en grupp av dessa organismer — ja då störes hela det annars så fulländade samarbetet. Därför är det så farligt — så i längden livsför-

ödande — då människan i okunnighet eller självhärlighet blandar sig störande in i detta fulländade samspel.

Detta liv i jorden, som Raoul Francé-Harrar kallade 'edaphon' — det i jorden levande (vi kallar det kanske hellre "mikrovärlden" i jorden) — skall vi nu i korthet granska. Engelska undersökningar har visat att ett hektar god åkerjord bör innehålla ungefär vad en välmogen och god kompost innehåller av detta liv eller ungefär 37 miljoner levande individer, bakterierna oräknade.

Till de största av dessa individer hör dagmaskarnas grupp, de s. k. Lumbriciderna. 1 hektar humusrik jord kan innehålla 750.000—1 miljon av dem och det av dem producerade, för växterna högvärdiga avfallet, kan uppgå till c:a 7,5—18,21 ton. Man kan därför säga att dagmaskens tarm arbetar ej endast för honom själv utan för människan. Dagmasken är praktiskt taget oersättlig. För att komma åt andra organismer i jorden åter den bokstavligt talat jord, och återlämnar den berikad med värdefulla enzymer, hormoner och vitaminer. Vissa dagmaskarter lever uteslutande av ruttande växtdelar. (Låter man löv ligga kvar på marken i trädgården, så kan man se hur det ena efter det andra plötsligt bildar som en tratt med spetsen ned i marken. Undersöker man detta finner man att spetsen är neddragen i ett dagmaskhål. Efter en tid är det försvunnet — det har genom denna utröttliga lille arbetare förvandlats till högvärdig mylla. Att därför, som nu oftast sker, kratta bort varje löv från marken är ett oskick — att därtill sedan bränna lövet är en förbrytelse, i eld och rök förstöres där en oskattbar depå av humusråvaror, metaller och mineral. Lövens uppgift i vårt kalla klimat är att under vintern vara ett täcke för Moder Jord, ett täcke som sedan tack vare mikrovärldens beundransvärda arbete förvandlas till levande mylla.)

Dagmaskens stora fiender är främst vattenbrist och översyrning

Forts. å sid. 2

Seklet 1962

Det har varit en utomordentlig glädje och uppmuntran att få emottaga alla de sympatibevis som jag fått i anledning av det cirkulär som utgick till mina prenumeranter i dec. Med stöd av dessa och alla löften som givits vågar jag försöka att än ett år kämpa igenom (kanske det inte blir någon svårare kamp?). SEKLET inbjuder alltså åter till prenumeration, denna gång för år 1962. Det är meningen att 7 nummer skall utgivas; 4 under vårterminen och tre under hösten.

Så till vår programförklaring:

Vår kurs kommer inte att ändras. Inför vår tids dramatiska skedande är det av värde att en tidskrift finns, som vill ge utrymme för den orientering vi mest behöver, till de sanningar som ofta förtigas. SEKLET vill vara ett forum för det väsentliga, för det som dags- och veckopress inte vill ge utrymme för,

utom i bästa fall i förvanskad form.

Ännu kan vi glädja våra läsare med att kyrkoherde emer. V. Vallberg, fastän 90 år fyllda, samt ing. O. Alexandersson kommer att medverka i den utsträckning hälsa och krafter medger. Liksom tidigare kommer vi att återge vad liknande tidningar i andra länder har och som kan vara av värde för våra läsare, såsom vi tidigare gjort och i den utsträckning utrymme medger.

Nu vädjar jag till Er alla, Ni som tycker om SEKLET och som önskar att den skall fortsätta att utkomma: Sänd in Eder avgift omedelbart genom inbetalning å postgiro 52999 och försök värva någon ny prenumerant. Pren.-priset är kr. 5: 75 inkl. oms. Om Ni hjälper till med detta så skall jag göra en bra tidning, bättre ju flera prenumeranter.

Redaktörn.

SKÖRDETID

Forts. från sid. 1

den förgiftad, vattnet och luften föro-
pestad, tre å fyra släktled ha för-
brukat naturförråd, som samlats
under årmillioner! I st. f. att tack-
samt och med förnuft och laglyd-
nad mottaga har man skövlat och
farit fram hänsynslöst. Den rätt
människan haft att råda över na-
turens krafter och tillgångar har
hon missbrukat i självskhetens
tjänst. Därför kan hon ej trots alla
resurser återfinna det förlorade pa-
radiset, hon har kommit in i "Djäv-
ulsdansen". Till slut har hon letat
sig in i naturens kraftcentral och
börjat bryta sönder själva naturens
grundvalar så gott hon kunnat. Det
fördrager naturen inte alls. Där
kommer att bli en fruktansvärd
reaktion. Man kan redan säga en
del av följderna, men framtiden
kommer att låta dem bli uppenba-
ra, troligen i större mått än vi för-
må att ens tänka.

Vi leva i skördetiden. Kunna vi
förmildra verkningarna, kunna vi
rädda livet? Vilket är att inordna
oss under de tre lagområdena: na-
turens, logikens och andlighetens la-
gar. I "Människokunskap" II har
jag gjort en framställning av ett
antal andliga lagar. I kristendomen
ha vi dessa i personlighetens form,
ty de ha sin sammanfattning i Gud.

Vi leva i en tid som aldrig förr,
då mänskligheten blivit ett helt,
men då det helas öde avgöres ge-
nom de enskildes förhållanden. Nu
är helheten sönderbruten, vilket be-
fordrar spekulanter i världshäge-
moni. Under dessa förhållanden an-
ses det ej vara tillåtet för ett en-
skilt folk att handla efter sitt bät-
tre vetande, om det har något. Na-
tionell historia, folkets egenart, tan-
kelogik och rätt att följa de and-
liga laagna, att vädja till samvetet,
är så gott som förbjudet i den in-
ternationella rätten — som inte
längre är någon rätt.

Det kan vara lärorikt att höra
hur vår största nationella dikt, Teg-
nérs Svea, slutade:

"Men var ert minne, var er dygd
förgäves,
skall Svea falla här i tidens höst,
en slav bland folken utan namn och
kväves
er hjältelåga evigt i ert bröst,
då styren stjärnbeströdda tistel-
stången
mot havets avgrund med förtvivlans
mod
att med vårt namn vår skam må
bli förgången
och ingen veta var vårt Svea stod!"

Redaktör och ansvarig utgivare

HARRY BLOM

Adr. Box 634 — Stockholm 1

Tel. 67 14 94. Postgiro 5 29 99.

Utkommer med 7 nummer 1962.

Pren.-pris 5: 75

HUMUS — LIVETS...

Forts. från sid. 1

av jorden. En uttorkning av jorden
försvarar maskens förmåga att rö-
ra sig och hindrar dess fortplant-
ning och den minsta översyrning är
för den ett gift. Översyras jorden
försöker den att utvandra. En
mängd dagmask i jorden är där-
för ett gott tecken på jordens hu-
mösa kvalitet — motsatsen är en
varning.

Förutom dagmasken har vi se-
dan hela härskaran av spindlar, tu-
senfotingar, tvestjärtar, sniglar,
kräftdjur, steklar, amöbor, bakterier
och alger. Tusenfotingar, tvestjär-
tar och liknande arter skapar ge-
nom sina utsöndringar viktiga för-
stadier till humusen. Trots att de
lever av en föda som innehåller den
magraste och enformigaste cellulosa
så är ändå deras utsöndringar myc-
ket äggviterika just emedan deras
matmältningsystem innehåller or-
ganismer som i esymbios (= sam-
arbete) med värddjuret medverkar
till detta goda resultat.

Amöborna är av ett flertal arter.
De är encelliga djur i storlek från
15 mm ned till någon hundradels
mm, det sista det vanligaste. De le-
ver av bakterier mikroskopiska djur
och växter. Somliga av dem bor i
hus som de bygger upp omkring
sig av mikroskopiska mineralsplit-
ter, främst genomskinliga kiselstyc-
ken eller också bygger de in fönster
av genomskinliga kvartskorn i sitt
hus som är tekniska mästerverk.
Den omsorg med vilken de olika ar-
terna väljer ut det genomskinliga
materialet till sina hus och dessa
materials ljusbrytnade egenskaper
tyder på att dessa ha en strålnings-
reflekterande eller -omvandlande
funktion. Kanske omtransformeras
den ultravioletta strålningen som
tränger ned i jorden på detta sätt
till just de våglängder av ljus som
dessa organismer behöver för att
kunna leva. En hel mängd sådana
ljusomvandlande, ljusreflekterande
och ljusutsäandande organismer vitt-
nar om hur mycket strålningen, bå-
de den osynliga och den synliga
från solen från kosmos och från
dessa ljusalstrande organismer själ-
va, betyder för humusens utveck-
ling.

Bakterierna spelar en mycket vik-
tig roll i humusens tillblivelse. Här
som överallt annars gäller att bak-
terierna alltid är livets tjänare, men
gentemot människan kan de upp-
träda både som vän och som fiende
— det senare om människan ställt
sig utanför livslagarna. I skapandet
av humus uppträder de dock i högs-
ta grad som vänner, men kan lätt
förvandlas till fiender om män-
niskan felaktigt ingriper i denna
storartade process, t. ex. genom att
tillföra jorden obrunnen gödsel. I så-
dant fall kommer förruttnelsebakte-
rierna att skapa en svår disharmo-
ni i mikrovärlden med åtföljande
störningar hos både växt, djur och
människa.

Varje bakterieart, och de är ota-
liga, är var och en specialicerade på
sin uppgift. Många av dem frigör
den för växterna så viktiga kolsyran

ur olika kemiska beståndsdelar i
ruttnande kroppar. Andra samlar
och bearbetar svavel, järn, kväve
etc. till en för växterna lätt assimi-
lerbar form — det är ju en oerhörd
skillnad mellan t. ex. oorganiskt
järn och organiskt. Så är det också
skillnad mellan organiskt och oor-
ganiskt kväve. I det förra avsnittet
berördes den viktiga roll som de
kvävesamlade bakterierna har för
livet på jorden.

I en orörd natur, t. ex. i en na-
turlig skog, som ej störts av män-
niskans ingripande, försiggår sam-
arbetet mellan alla mikrovärldens
olika grupper i fulländad harmoni.
Ej så att där skulle vara en stilla
frid, utan man äter friskt upp var-
andra där man kommer åt, men
harmoni i den meningen, att den
inre och yttre jämvikten ej störes.
Så blir också slutresultatet en pro-
dukt som är fulländad humus. I den
odlade jorden råder emellertid helt
andra förhållanden. Redan detta att
fruktbarhetszonen, detta högst en
halv meter tjocka skikt närmast
jordytan, varje år brutalt plöjes,
harvas eller hackas upp medför en
omkastning och störning i jordor-
ganismernas arbete. Det är som om
en jätte med grova fingrar började
slita i skickliga dvärgars utsökta
filigranarbete, bröte ned deras verk-
städer och ödelade deras odlingar. I
den ostörda marken ligger de olika
mognade och bearbetade skikten i
noga avgränsade horisonter — män-
niskan kastar allt huller om buller
och river från djupet upp fullkom-
ligt livlösa skikt. Den moderna plo-
gen är ett livsfientligt instrument.
Hela denna mekaniserade traktor-
drift är dessutom inställd på maxi-
malproduktion — istället leder den
till maximal humusförstörelse —
jordruin.

I den orörda naturen existerar
ingen monokultur, ett för det ovana
ögat skenbart virrvarr av växter
blandade om varandra, representerar
dock i verkligheten den fullän-
dade balansen. Det är ju nödvändigt
för människan att använda en viss
monokultur vi måste ju t. ex. så
hela fält med vete. Men med detta
följer att markens mikrovärld för-
orsakas vissa rubbningar — det blir
en ensidig anhopning av bara orga-
nismen som s.a.s. hör samman med
vetet. De flesta andra trivs i läng-
den ej längre — har inget att leva
av, kan ej arbeta. Man kan natur-
ligtvis mildra denna verkan genom
ständig välanpassad växtföljd, så att
veteskörd ej får följa på veteskörd
på samma fält, men det moderna
jordbruket har ej tid eller råd med
sådant. Visar börsnoteringarna att
man skall odla vete därför att detta
betalar sig bäst, så gör man det,
år efter år, till jordens fördärv.

Det moderna konstgödselraseriet
med stora givor konstgödsel för att
pressa fram allt större skördar för
också till jordförstöring. Ty en till-
försel för att pressa fram allt större
skördar för också till jordförstöring.
Ty en tillförsel av rena mineralsal-
ter förbättrar ingen jord. Endast en
jord som är rik på humus kan om-
sätta och för växternas behov

Idealitet och auktoritet

Det sägs att vår tids människor,
särskilt ungdomen, inte har några
ideal, åtminstone inte av högre va-
lör. Idrottshjältar och filmstjärnor
anses inte räcka till. Men en idea-
list har väl vissa principer, vissa
abstrakta ideella föresatser att föl-
ja? Det gäller således att få sär-
skilt ungdomen att skaffa sig ett
ideellt tänkesätt, ideal som lyfta.
Men ungdomen, synnerligast vår tids
ungdom, vill ha någonting reellt inte
bara dimmiga konturer av abstrak-
ta termer eller filosofiska tanke-
formler. Idealerna böra ytterst bli per-
sonliga. Var tid har sina ideal och
därav kan man mycket väl bedöma
tiden. Carlyle satte som ideal "hjäl-
tedyrkan". Det betydde inte bara
krigshjältar utan i allmänhet före-
dömliga människor. För honom var
det inte ens främmande att visa till
människoidealet i "människosonen".
Personen och ordet, som denne gett
mäskligheten, flöto här i hop till
ett, så som hos ingen annan män-
niskogestalt. Man gripes här av det
övermänskliga, det gudomliga. Detta
är det personliga beviset, som ger
den kristne hans djupaste överty-
gelse. Här finns en verklig aukto-
ritet. Idealitet och auktoritet ingå
här förening. Idealitet utan aukto-
ritet har ingen personlig makt. Vad
vi i nutiden behöver är auktoritet
som motsvarar vårt eget bästa och
högsta jag.

"Giv mig en fast punkt och jag
skall röra jorden" sade Archimedes.
Giv mig en fast punkt för min tro,
och jag frågar efter himmel och
jord intet. Denna fasta punkt måste
vara en person. I tiden hör man
röster gång på gång, som talar om
"den store läraren" som skall kom-
ma. Denne store lärare kommer
aldrig. Av två orsaker: dels har
ingen kunskap eller "lära" förmåga
att förvandla och ge full visshet,
dels ha vi redan så mycken klar
Forts. å sid. 3

"smälta" en större mängd oorga-
nisk gödning. Som vi tidigare sett
måste ju mineralerna bearbetas av
jordorganismerna för att växterna
skall kunna använda dem och ut-
vecklas normalt. Att påföra en hu-
musfattig jord en mängd konstgö-
dning för till nedsättande av porosi-
teten, jorden blir tung och livlös,
genomluftningen försämras och de
levande organismer som ännu fin-
nas kvar går sin undergång till
mötes.

Humustillverkningen sker bäst i
den riktigt anlagda komposten där
de mest ideala förhållanden råder
för hela mikrovärlden. Och dithän
måste världens jord- och trädgårds-
bruk snart komma att endast väl
mogen kompost tillföres jorden som
gödning. All annan "gödning" —
allt ifrån obrunnen stallgödsel till
konstgödningen må ha aldrig så
vackra patentnamn — är i längden
av förstörande verkan på humus-
bildning och därmed vägrödjare
för en kommande världshunger, vars
tecken redan är tydligt synliga för
den som ej bär skygglappar.

O. A.

Vem tyder dessa gåtor?

Ur en gammal bok från 1840-talet hämta vi nedanstående berättelser. Bokens hela titel är intressant: "Das Reich der Geister" (Andarnas rike), enligt åsikter, iakttagelser och erfarenheter från alla tider och folk för mänsklighetens närmande till andevärlden, bearbetad och utgiven av greve x x x.

Professor Böhm i Giessen vistades en eftermiddag i ett trevligt sällskap, var glad och upprymd, då han på en gång erhöi en inre maning att bege sig hem. Hur han än försökte intala sig själv att han hade ingenting där att göra, så blev den inre rösten allt starkare och avgjorde, så att Böhm beslöt att följa dess maning.

När han kom in i sitt rum kunde han inte upptäcka någonting ovanligt där. Däremot kände han en ny uppfördran i sitt inre att flytta sängen, i vilken han brukade sova, från dess plats till ett annat hörn i rummet. Men han kunde inte förklara för sig vad denna förändring kunde tjäna till, då sängen stod på den lämpligaste platsen i rummet. Men han lydde dock till sist denna hemlighetsfulla maning och med tillhjälp av jungfrun flyttade han sängen och kände sig nu hetl tillfredsställd. Han vände åter till sällskapet och stannade där till sent på aftonen, då gick han hem och till sängs och somnade in helt lugnt. Vid midnattstid blev han väckt av ett fruktansvärt brak och dunder, sprang upp ur sängen och såg huru en tung bjälke tillika med en stor del av taket hade störtat ned just över den plats, där han förut hade haft sin säng stående.

★

En händelse av samma art är följande. I badorten Altwasser i Schle-

IDEALITET...

Forts. från sid. 2

lära, att lärorna räcka mycket väl, om det överhuvud behövdes bara lära. Nej, det är auktoriteten, auktoriteten bakom läran. Det är nog bara en auktoritet om det gäller nutidsstämpel, som vi kunna hänvisa till och tänka på — det är "Vetenskapen".

Vetenskapen har gjort och gör alltjämt stora tecken och under. Och så fråga vi. Ha bilarna gjort människorna mer rättfärdiga och lyckliga? Ha flygmaskinerna gett människorna inre frid? Har vivisektionen gett människorna ett högre hälsotillstånd? Ha röntgen, vaccinationer etc. minskat sjukhusen, stärkt människornas motståndskraft mot frestelser, dåligt leverne, fruktan o.s.v.? Har nutidspsykologien, freudianism, testningar etc. förklarat tillvaron stillat oron inför döden, gett hopp om livet bortom döden?

Nej, här måste vara ett rättfärdighetens ideal, ett evighetens ideal, ett överjordiskt ideal. Det är oss givet i det kristna idealet, i Jesu person och hans auktoritativa lära: "Han talade som en som har makt." Så talar han än.

sien bodde en änka med sina två barn i ett rum, varest en av flickorna varje natt sov på en soffa. Den 19 jan. 1839 kunde inte flickan förmås att använda soffan, utan hade satt sig i sinnet att denna natt skulle hon sova i ett närliggande rum. Mot morgonen föll taket ner med ett förfärligt dån och en del därav föll ned just på soffan. Flickan skulle ha dödats, om hon även denna natt legat på sitt vanliga ställe.

★

Sådana här händelser, som inträffa då och då, gå ju utom allt förnuft. Hur skall då förnuftsvetenskapen kunna förklara dem? Den använder sig ju bara av "förnuftet". Men det här ligger utanför deras möjlighet av förklaring. I allmänhet söka de att förneka, om de nödgas att ge något svar, eljes gå de förbi. Det finns t. ex. en bok av en person, bosatt i Amerika, som skrivit en bok "Villfarelse och vetande", där han bedömer varje problem efter grundsatsen "det sunda förnuftet är dock till slut provostenen på en åsikts hållbarhet". Vad är för denne "det sunda förnuftet"? Hans egen materialistiska förutsättning, alldeles som t. ex. hos prof. Hedenius. Men nu kan det ju tänkas att dessa bådas "sunda förnuft" vore helt olikartade! Då äro de ju båda odugliga som vetenskapsmän. Måne det inte är så att de som inte ha någon annan kunskapsteoretisk förutsättning än det egna "förnuftet", här lika med det materialistiska tänkandet, i själva verket är odugliga, om det gäller allt vad parapsykisk och tankevetenskap heter!

De exempel, som nämndes nyss, kunna förklaras endast genom endera av två möjligheter: antingen har människan i sig själv en psykisk förmåga att gå utom tidens kategori, d. v. s. utom det vanliga förnuft-tänkandet och vardagsmöjligheterna, eller också är det någon ande utom människan, som äger denna förmåga, och meddelar till människans undermedvetna en ovillkorlig varning. Båda möjligheterna förekomma såsom en ingående psykisk granskning av skilda fall ger vid handen.

Är ögondiagnosen en övervunnen vidskepelse?

Någon gång i februari månad år 1901 gick jag upp till min vän provinsialläkaren Wirell i Stensele för att söka förmå honom att undersöka, om det fanns något verkligt underlag för ögondiagnosen. Denne gav mig en stor bok om ögat med anmärkningen: "Här kan du se hur noggrannt vi studerat ögat. Om det vore något med ögondiagnosen, så förstår du väl att vi skulle erkänna den." Jag såg igenom boken på någon halvtimme, återlämnade den med anmärkningen: "Jag ser här att ett par tusen små nervtrådar gå till irishinnan. De ha naturligtvis någon uppgift. De stå väl i ögondiagnosens tjänst!" — Jag kunde ej

förmå honom att undersöka saken, varför jag i stället företog undersökningen själv.

Huruvida någon läkare i vårt land numera använder sig av ögon-diagnosen känner jag inte till. Och av kvacksalvare, som använda sig av den, är det snart slut. Ehuru kvacksalveriet genom en särskild lag i vårt land av medicinalstyrelse, regering och riksdag blivit erkänt som en särskild form av läkarverksamhet, så har dock kvacksalveriet numera i form av lekmannaverksamhet nästan försvunnit. Och det har varit nästan utslutande privata kvacksalvare, som i vårt land använt sig av ögon-diagnosen. I Tyskland och Frankrike användes den dock ganska allmänt även de officiella läkare.

Men vi återgå till Wirells yttrande: "Vore det något med den, så skulle vi naturligtvis erkänna den." Nej, om alla andra läkare göra som W. och vägra att undersöka den, så är det ju förklarligt att de inte erkänna den. Den inställningen ha läkarna i vårt land allmänt intagit. Men jag vet att det finns läkare, som känna till den, använda den till viss grad i smyg, men de våga inte offentligt erkänna den på grund av den "vetenskapliga" kontroll, som råder inom detta yrke. Vad som vetenskapen bestämmer i vårt land har dock inte stor betydelse, då det gäller världen i stort. Ögon-diagnosen kan mycket väl leva i andra trakter av världen.

Vad säger litteraturen, som behandlar ögondiagnosen? Jag äger eller har ägt 15 skrifter (läroböcker) om ögondiagnosen. De äro alla samstämmiga utan några inbördes stridigheter eller motsatser. Låt oss göra följande sammanställning: 10 personer ha vardera undersökt 10.000 personer. På grundval av dessa undersökningar skriva de vardera en skrift. Det blir tillsammans 100.000 personer, som undersökts. Resultatet av dessa undersökningar blir samstämmigt med avseende på lokaliseringen av nervområdena i ögat, vilka stå i samband med det centrala nervsystemet och motsvara kroppens olika organ. Måste man inte dra slutsatsen, att vi här ha en fullt bevisad vetenskap?

Jag skall inte upptaga utrymme med att uppräknat litteratur. Jag skall bara nämna en forskare, Rudolf Schnabel. Denne har undersökt 50.000 människor, icke som kvacksalvare utan endast av forskningsintresse. Som resultat utgav han en bok 1921: Symptome des Auges und seiner Annexe bei Erkrankungen im Organismus". Den förnämste forskaren på detta område är vår svenske representant, pastor Nils Liljequist.

V. Vallberg.

GLÖM INTE

att skicka in prenumerationsavgiften för 1962, kr. 5: 75.

Litteraturförlagets postgiro
5 29 99.

Undervisning om smittkoppsvaccinationen

II

I det föregående ha vi sett, att påståendet om nedärvd immunitet är ohållbart talesätt utan något faktiskt underlag. Vi skola nu betrakta en annan sida av saken.

År 1939 förelåg frågan om vaccinationstvängets mildring eller avskaffande i riksdagen. Det såg hotfullt ut för vaccinationen. Då skyndade sig medicinalstyrelsen att utskicka en skrivelse till läkarna i landet. 2.901 läkare undertecknade medicinalstyrelsens föreskrift. 7 läkare opponerade sig däremot, sju hjältar. Några hundra underlätto att skriva under. Vad var det nu som läkarna skrevo under? Vi skola upptaga endast en punkt denna gång.

Vaccinationsskyddet sträcker sig 20 år framåt i tiden.

Detta påstående är alldeles i överensstämmelse med medicinalstyrelsens "Yttrande" år 1913 i utredning, som begärts av riksdagen om "allsidig och opartisk utredning" av frågan. I denna angives såsom ett resultat av dess undersökning, att vaccinationen skyddar säkert mot kopporna 1 år samt mot dödsfall 15—20 år.

Det kan ju vara lämpligt att belysa dessa påståenden med material ur medicinalstyrelsens egen utredning. I denna finner man t. ex. följande siffror bland många andra dylika: Åren 1826—35 dogo i vårt land 3.985 barn under 10 år i kopporna. Dessa döda barn utgjorde 72,2 procent av alla dödsfall i koppor under dessa år. Av dessa barn under 10 år voro givetvis ett mindre antal ovaccinerade, nämligen sådana, som dogo innan man ännu hunnit vaccinera dem samt sjuka barn. De måste dock ha varit endast en obetydlig del, eftersom vaccinationen vid denna tid var mycket allmänt genomförd. Hur man än må söka att tumma på siffrorna, så kan man inte undkomma den slutsatsen, att minst hälften av dem, som dogo i kopporna, voro vaccinerade barn under 10 år gamla. Nu jämföre man därmed medicinalstyrelsens försäkran inför regering, riksdag och Sveriges folk, att vaccineringen skyddar mot dödsfall 15—20 år. Tror Ni verkligen att detta är sant? Eller tror Ni, att jag diktar de här historierna? Jag vore då en individ, som borde utrensas ur samhället. Men om de uppgifter jag lämnar äro riktiga, vad skall man då tänka om medicinalstyrelsen och de läkare, som undertecknat dess skrivelse?

Jag kunde samla hundratusentals eller milliontals fall, då barn under 15 år insjuknat i kopporna och till stor del dött däri, ehuru barnen allmänt vaccinerats under de första månaderna. Låt oss se på nedanstående från Skotland:

Under åren 1864—73 dogo av 10.000 personer följande antal i var årsklass i kopporna. Barnen vacci-

Forts. å sid. 4

UNDERVISNING OM...

Forts. från sid. 3

nerades före tre månaders ålder. I nedanstående finns således endast vaccinerade årsklasser. Praktiskt sett så vaccinerades alla, nämligen mer än 96 procent av antalet födda. De som undgingo vacc. voro en del, som dogo under de första 3 månaderna, samt några mycket klena barn:

1—2 år	46,9
2—3 „	33
3—4 „	26,1
4—5 „	26,7
5—10 „	3,84 per årsklass
10—15 „	3,4 „ „

När nu en läkare skall undervisa den sökande om vaccinationen, så vore det ju lämpligt, att den sökande också undervisade läkaren om det här. Om de här siffrorna bevisa någonting angående vaccinationen, så bevisa de att man kan inte se något skydd under de första åren, men ju längre tid det gått efter vaccinationen, desto bättre blir skyddet! Och så bevisa de, att de uppgifter, som medicinalstyrelsen skickar ut, äro falska. Det verkliga förhållandet är, att vaccinationen har aldrig varit något ens påvisbart skydd mot kopporna. Eftersom endast ett ovisst skydd kan finnas under ett par månader, liksom vid alla slags vaccinationer, så kan skyddet naturligtvis inte påvisas genom statistik.

Den som önskar fler uppgifter kan finna sådana i min skrift "Vaccinationens värde och vådor", Nordiska Samfundet, Stockholm, 1:50.

V. Vallberg

En ropandes röst

Ropar rösten i öknen?

Tänk om vi skulle kunna anmäla, att nu har det kommit ut ett budskap, att de styrande i hela världen håller på att styra in på ett spår av fred, samförstånd, förnuft. Ett sånt glädjebud! Eller om det gällde bara vårt land, att man slår in på en väg av hälsa, sanning, förnuftighet och god vilja på alla livets områden! Få vi vänta på sådant glädjebud med förhoppningar?

Men man kan bli glad, även om det bara är ett bud om hur det borde vara och inte är. Då finns det ändå några förhoppningar. Kommer ett sådant budskap i form av en bok, så får vårt folk, särskilt genom sin (?) tidningspress ett psykiskt prov, om det vill läsa den boken eller inte.

Den bok till vilken jag nu skall hänvisa bär titeln: "Nybyggare i Barbaraskogen". Författaren är Albert Viksten. (LT:s Förlag. Hft 19:—, inb. 24:—). Jag har väl redan gett en anvisning åt vilket håll denna bok riktar uppmärksamheten. Den är en disektion av nutidens Sverige. Jag är, som kanske är bekant, inte någon vän av disektioner på levande varelser. På döda blir en annan sak. Gäller disektionen i detta fall ett levande land och folk eller gäller det ett dött? Men — när jag rätt ser efter, så är det ju

Utblickar över 1962

Liksom under de senaste åren vill Seklet också för 1962 till läsarna förmedla de prognoser som kosmobiologerna försöker ställa för detta nya år. Det gångna året har i hög grad visat den kosmobiologiska prognosens värde, vilket var och en läsare kan själv övertyga sig om genom att på nytt läsa vad som sägs därom i nr 1 1961.

I år kan vi tyvärr ej publicera några årskurvor men vill ändå försöka att så klart som möjligt ange tendensen i stort för händelseutvecklingen under detta år.

Rent allmän kan sägas att tiden fram till 1965 är en period av förändringar och omstörtningar både tekniskt, politiskt och geologiskt. Politiskt är det främst den fortsatta maktkampen mellan de stora motsatta intressesfärerna väst och öst samt de färgade rasernas uppror och uppstigande, tekniskt är det rymdens erövring och geologiskt de stora naturkatastroferna som kommer att framförallt prägla denna period.

Om vi nu mera i detalj skall granska och kommentera en del viktiga konstellationer så börjar vi med den mycket omdiskuterade och omfantiserade anhopningen i Vattumannens tecken i början av februari. Sju planeter samlas där samtidigt som en solförmörkelse inträffar

i själva verket en operation på en sjuk. Ja, då måste jag säga, att författaren Albert Viksten är en mycket skicklig kirurg. Man skulle önska att vi hade sådana på mäktigare poster i samhället. Men jag tror inte, att "folket" vill ha dem dit, inte ännu så länge. Men det kommer andra tider. Hur stor skall nöden bli innan dess?

Jag skulle vilja rekommendera denna bok till landets lärarkårer, föräldrar och präster — fastän han inte är just positivt inställd till prästerna men — vi kan väl behöva höra nånting uppbyggligt vi också. Det bör väl predikas för oss också, vi som predikat så mycket för andra.

Min önskan är, att denna bok måtte gå ut i många upplagor och få så stor uppmärksamhet, att den kommer att ges ut i billighetsupplagor. Men — jag vet hur det är: Alla ljusets andar, som söka att belysa verkligheten, som den är, dessa förstår "de" att nedtysta och tiga ihjäl, under det att "de" dagligen medelst den stora allmänna tidningspressen samt genom tryckalster av folkförstörande art sänder ut skaror av smådjävlar över landet till både små och stora. Men folket tycks inte vilja skydda sig. Vill det inte leva?

Min önskan är, att denna utmärkt skrivna bok med avseende på både stilistik och innehåll må uppväcka en storm över landet, så stark att hela vaktmanskapet vid Sveriges alla stinkgölar blir hemlöst och måste ge sig iväg till nyttigare insats i samhället.

V. Vallberg

far. En sådan anhopning i Vattumannen har ej ägt rum sedan 1334 f. Kr. Den gången hände ingenting speciellt enligt vad vi vet, men under en näraliggande period levde den egyptiske faraonen Amenhotep IV, mera känd som Achnaton, vilken införde en ny monoteistisk religion och vars sång till solguden legat till grund för psalm 104 i Psaltaren. Achnatons gudsuppfattning har dessutom sannolikt starkt influerat den israelitiska religionens utformning. (Se Viktor Vallberg: Intelligensmätningar och tidspejlingar, sid. 52 ff.) Egypten började vid denna tid också alltmera förlora sin ställning som världsmakt och handeln lämnade alltmera karavanvägarna till lands och övergick till sjötransporter. Kanske kan vi här dra paralleller med vår egen tids försök att åstadkomma något slags "enhetsreligion" och på trafikens område övergå från land- och vattentrafik till lufttrafik. Det har spekulerats mycket om denna anhopning i Vattumannen och bl. a. har man trott att den skulle utgöra upptakten till världens inträdande i Vattumannens tidsålder. I verkligheten är det så att ingen med vissitet kan säga när denna övergång sker — det är troligen en långsam, gradvis övergång — så som skedde en gång då solen gick in i Fiskarna. Vid tiden för Kristi födelse och de däromkring liggande 3—400 åren började ju den stora förvandlingsprocess som kännetecknades av den antika världens undergång. Så befinner vi oss även nu utan tveivel i en markant övergångstid, men vi kan naturligtvis ej säga att Vattumannens tidsålder börjar 5 februari i år. Men vi kan säga, att vi på tecknen i världen märker, att de för Vattumannens härskares typiska tendenserna klart börjar framträda och antyder en ny epok i mänsklighetens historia, en epok full av främmande och för oss idag otroliga ting och händelser.

Låt oss emellertid betrakta den nämnda konstellationen i februari sansat och nyktert. Det står då klart att en anhopning som denna antyder en rubbad kraftbalans i kosmos vilken möjligen kan få märkliga följder på jorden. Går vi tillbaka till en liknande anhopning i Kräften 1908 så var dock den gången den enda händelse nedfallet av den jättelika meteoren i Sibirien, vilken de ryska vetenskapsmännen nu anser vara ett rymdskepp från Venus. Vi kanske alltså skall lämna de ingående planetaspekterna därhän t. v. och istället se på den medföljande solförmörkelsen. Där har vi mera jämförelsematerial. Erfarenheten har nämligen visat att de båda sista dagarna före en solförmörkelse sker ofta en anhopning av naturkatastrofer, bränder, explosioner, och trafikolyckor. Solförmörkelsen i Vattumannen i febr. 1953 förde till en anhopning av sådana olyckor över hela världen. Samma var förhållandet med solförmörkelsen i Vattumannen i febr. 1961 då jordbuvningar, bränder och trafikolyckor krävde tusentals offer,

samtidigt som mordet på Lumumba satte hela världen i gungning. Vi kan alltså vänta något liknande nu och då vi dessutom ser att Mars, Saturnus, Uranus, Pluto och Månknuten bildar olika konstellationer samtidigt, kan vi ha skäl att ta oss i akt för upphetsning, överilning, överansträngningar och stridigheter i gemenskapen med andra, alltifrån äktenskapliga till politiska sammanhang, samt givetvis vara extra försiktiga i trafiken i början av februari. Denna tendens till irritation och överilning kan givetvis också föra med sig en skärpning av de politiska förvecklingarna runt om i världen.

Nästa period som vi har anledning att se allvarligt på är maj—juni. Då löper Saturnus, Neptun, Månknuten, Mars och Solen samman. Särskilt de första två faktorerna kan för många människor betyda en svår belastning i hälsohänseende — det kan här bli fråga om sjukdomar av epidemisk karaktär. Det är alltså välbetänkt att i tid se om sin hälsa och sköta sig så att denna konstellation ej finner resonans hos oss. Detta förhållande mellan Saturnus och Månknuten som med början i maj löper ända till oktober antyder stora påfrestningar på samlevnad och gemenskap. Särskilt torde mitten av oktober till början av november visa kristecken i detta avseende. I individens liv kan detta betyda stora påfrestningar på samarbetet och förståelse i äktenskap, familj och arbetsplats — för folken kan det betyda ökade konflikter och allvarliga intermezzon.

Säkert är dock de flesta av oss intresserade av den politiska utvecklingens tendens. Det har ju visat sig att folkens öden är starkt beroende av deras ledares ödesväg. Om vi nu ser på de "stora" män som leder vår världs öden idag, så har vi all anledning att se mörkt på det kommande året. Några större möjligheter för folkförsoning och avspänning kan vi ej spåra. Kennedy, de Gaulle, Adenauer, Krusjtjef och Mao, alla beröres de av Saturnus—Pluto förbindelsen, som betyder massrörelser, fanatiska strävanden, förluster och våldsamheter. de Gaulles ställning kommer att alltmer försvagas, likaså Adenauers och därmed kommer Englands inflytande i Europa att på nytt öka på Väst-Tysklands bekostnad, i den mån USA tillåter detta för sina egna tyska intressens skull. Förhållandet mellan Krusjtjef och Mao kommer att försämrast alltmera, något som ger den förstnämnde anledning att söka stärka sin front i väster för att ej en dag plötsligt finna sig stå mellan två eldar. Hans egen ställning som Sovjets högste ledare är dock kolossens på lerböter och i kulisserna väntar redan hans arvtagare, vilket emellertid ej betyder att Västerlandet kan andas ut. Snarare är att vänta betydligt hårdare press mot Europa om män sådana som Molotov eller Malenkov kommer till makten.

Forts. & sid. 5

Om kyrkomötet i Nicaea 325

De fyra evangelierna voro kända och använda redan före denna tid, säger förf. av denna artikel.

Det första allmänna kyrkomötet i Nicaea år 325 tycks ha erhållit ett särskilt intresse i vår tid, då man möter uppgifter oupphörligt om detsamma såväl i föredrag som i både svenska och utländska skrifter. Vad som framför allt tycks intressera är att detta möte skulle ha bestämt det Nya Testamentets böcker, uppdragit åt vissa sensorer att omarbota evangelium, att de "2,000 biskoperna" (de var 600) hade att välja mellan 50 olika evangelier, att Pascal yttrat att det fanns "flera hundra" evangelier att välja mellan o. s. v.

Var alla dessa fantasier kommit från är ej gott att finna, men det må nämnas något om vad som verkligen skedde vid mötet. Först beträffande Nya Testamentets skrifter. Mötet behövde inte alls befatta sig med valet av evangelier. Det var gjort redan två hundra år förut. Som vittnesbörd därom kan man t. ex. hänvisa till de religionsfantasier, med vilka Marcion framkom före år 150. Det hade uppstått en sekt, den doketiska. Denna lärde att Jesus hade inte blivit född som barn, han hade stigit ned direkt från himmelen etc. Nu måste ju de fyra evangelierna, som således redan före 140 voro allmänt kända och använda i ett sammanhang, förändras i överensstämmelse därmed, således allt som rörde Jesu barndom och ungdom uteslutas. Marcion förkastade för övrigt allt, som hade samband med Gamla Testamentet. Detta hade nämligen en annan Gud, "Judeguden". För Marcion blev det nog med Lukas evangelium, sedan allt om Jesu barndom uteslutits. Det var ju till stor del galna spekulationer enligt vår tids uppfattning, men det uppstår lika stora galenskaper nu. Vad som emellertid för oss är det viktigaste nu är att denna strid visar, att de fyra evangelierna voro allmänt kända och använda redan hos den första generationen efter deras författande. Att därefter göra några större förändringar är otänkbart. De funnos nämligen, och det är antagligen det som Pascal sagt, i hundratals avskrifter, fördelade på

UTBLICKAR...

Forts. från sid. 4

Som helhet kan sägas att någon avspänning förrän 1964—65 ej är att vänta. Antingen har då kampen om världsherraväldet blivit avgjord eller också skjutes avgörandet fram längre i tiden. Efter 1965 kan vi emellertid räkna med lugnare förhållanden. Sedan är det en annan sak om vi kommer att känna igen och känna oss hemma i den värld som då ligger framför oss.

O. A.

Litteratur: Kosmobiologisches Jahrbuch 1962, Ebertin Verlag, Aalen/Württ. Kosmischer Beobachter, Januari 1962, Ebertin Verlag.

alla Medelhavsländerna, Mindre Asien m. fl. Detta var förhållandet hela tiden och även vid det nicenska mötet. Trots det att genom kejsärligt påbud de evangeliska skrifterna skulle uppsökas och brännas, funnos hundratals avskrifter kvar. Men det fanns en mängd olikheter i dessa, nämligen med avseende på stavning och språkform. "Den grekiska akademiens ordlista" fanns inte på den tiden. Ett språk, som talades på flera olika dialekter i hela det romerska riket, hade många variationer. Nu tyckte de olika avskrivarna att en stavning, en böjning, ett ord borde vara annorlunda än den skrift han skrev av. Sålunda uppstod en mängd divertenser som med avseende på innehållet ha minimal betydelse, men saken borde i alla fall rättas till, så att man fick en enhetlig typ. Det var detta som mötet i Nicaea verkställde, och vi ha ännu i dag i de grekiska N. T. noter på dessa språkliga variationer. Det här anförda bör vara nog för att rätta till de där fablerna om godtyckliga bortplockningar och tillägg i evangelierna. Senare än dessa fyra tillkom andra "evangelier". Dessa voro omstöpningar ur dessa fyra oftast med några ändringar och tillägg efter någon sektbildares önsknings. Det mesta av dessa är borta, men deras innehåll är någorlunda känt. Se för övrigt min bok "Kristendomens Forntid—Nutid—Framtid".

Huvudärendet vid mötet i Nicaea var att man skulle slita en tvist om åsikterna beträffande Kristi guddom. Den tidens människor tänkte inte precis som vi. De tillspetsade problemen i hårfina distinktioner och abstraktioner, som väsentligen ligger tuom vårt sätt att tänka. Det var fråga om att välja mellan satserna "homoiusios" och "homoios", i själva verket huruvida Sonen var jämställd med Fadern eller underordnad Fadern. För övrigt behandlades kyrkans organisation.

Man frågar: Varför är man så ivrig att inlägga i detta möte något, som inte alls hör dit: omarbetning av N. T. m. m.? Måne det inte är därför att man söker komma undan det Nya Testamentets auktoritet?

V. Vallberg.

"Andeskådare"

En särskild begåvning hos somliga människor.

Så snart man talar om "andeskådare", så träder naturligtvis Swedenborg upp i tankarna. Men han är ingalunda den ende som haft denna gåva. Vi ha t. ex. "sierskan från Prevörst", om vilkens syner dr Theodor Kerner har skrivit en stor bok. Ungefär samtidigt med henne levde en annan sierska, Hauffe i

Oberstenfeld i Tyskland. Hon bodde tillika med sin fader i en fordom katolsk stiftelse, varest människor sedan långt tillbaka hade iakttagit oförklarliga rörelser och ljud i huset.

Hon hade just gått till vila nyråsnatten 1825, då hon såg och hörde huru en med brinnande ljus försedd ljusstake, som stod mitt i rummet, oupphörligt rörde sig fram och tillbaka. Men bordet, på vilket ljusstaken stod, var alldeles stilla. När hon givit akt på företeelsen satte hon sig upp och såg framför sin sång en grå gestalt i en riddares dräkt, men som en nästan genomskinlig dimma.

"Gå med mig", sade gestalten dovt och flåsande, "du skulle kunna lösa bojorna, som jag är bunden i."

"Jag går inte med dig", svarade hon och sprang förskräckt upp. Hon väckte den i rummet sovande pigan och lät denna lägga sig i hennes egen tomma bädd. Flickan tog med sig en del av sin bädd, men denna rycktes bort ur hennes hand av den för henne osynliga makten och hon förmådde ej att åter bemäktiga sig den.

Nästa natt hade Hauffe två tjänare och sin bror, en fullvuxen och orädd människa, hos sig i rummet. Kl. 12 uppträdde samma rörelser hos ljusstaken, som syntes och hördes av alla. Men riddarens gestalt var synlig endast för den klärvoajanta. Hans ansiktsuttryck var vredgat och hade utseende av en femtioårig man. Nu började de båda flickornas sängar att vackla, vilket iaktogs även av brodern.

"Går du inte med mig", stönade gestalten till den klärvoajanta, "så vräker jag dig ut genom fönstret."

"I Jesu namn gör det," svarade hon.

Då försvann gestalten under några minuter. Men snart återkom han: "Jag kastar dig ned i nedersta källaren."

"I Jesu namn gör det."

Åter försvann gestalten, men kom åter om några minuter och hotade att strypa henne.

"Därtill har du igen makt," svarade sierskan och gestalten försvann.

Den tredje natten kom fantomen åter. "Du måste gå med mig", flåsade den olyckliga anden till henne, "jag har gömt en skrift, under sandkorgen ligger en del skriftligt och några mynt."

"Jag går icke med dig", svarade hon, "dessa skrivningar kunna inte göra dig salig."

Därvid försvann gestalten.

Andeskådarskan bytte rum i förhoppning om att fantomen, som gjorde ett hemskt intryck på henne, icke vidare skulle uppenbara sig. Men — förgäves, redan nästa afton var han åter där. Sju dagar efter varann visade den sig såväl i valet som i somnambult tillstånd, såväl om dagen som om natten. Hon hänvisade honom i korta samtal oupphörligt till Guds ord och frälsaren och bönen och bad ofta hela timmen med honom, varvid hon alltid såg honom knäböja. Han erkände för henne att han tillhörde huset Weiler von Lichtenberg och hade

Den bortglömda sången

En antologi, en samling av olika sångares produktioner, hade jag tänkt mig skulle vara en uppgift, icke i stil med de vanliga samlingarna, där vissa standarddikter och standardskalder upprepas. Nej, det skulle bli en samling av bortglömda dikter och diktare, sådana, som inte höra till fålängen. Jag skulle ur små diktsamlingar och tidningar kunna plocka ut tusentals sådana att välja på. Men — det är troligen bortkastat arbete att försöka, ingen förläggare kunde väl ge ut en sådan mot vanlig ordning stridande typ. Säkerligen kunde den dock bli både originell, intressant och förbluffande gedigen. Den skulle helt säkert få en ljusare färg än den aristokratiskt utstyrda sorgesamma "All Nordens Lyrik" av Anders Österling. Det finns ju också en icke oansenlig religiös diktning även från vår tid. Vi ha t. ex. Nils Bolander, Olle Arbman, Georg Granberg, Frostenson, Carl Boberg o. s. v. Just nu har jag fått i min hand en liten diktsamling av en skaldinna i Jämtland, Thyra Bylin. Den heter "Jublande Toner". Att höra ett sådant namn på en diktsamling i vår tid! Den talar om ljus trots mörker, om

Forts. å sid. 6

begått ett brodermord. Till en början hade han tänkt att han skulle erhålla ett bättre tillstånd, så snart som papperet med skrivelsen hade tagits upp av sierskan. Understundom hänvisade han henne till ett valv i kyrkan i Ostenfeld, som om något viktigt skulle ligga gömt där. På hennes föreställningar avstod han från dylika bisaker och började tala om bönen och den kraft som han kände genom denna.

Under den sjunde natten kl. 12, då hon låg fullkomligt vaken, synes anden åter. Han tackade henne, att hon hade fört honom till frälsaren och gav tillkänna att stunden för hans befrielse hade kommit. Hon såg honom böja knä och bad med honom för sista gången. Hans gestalt hade blivit ljusare och vänligare. Med ens syntes sju barn, vita, glada och vänliga. Det var hans barn. De slöto en ring kring honom och sjöngo tillika med henne och modern med obeskrivligt vackra röster. Vid denna sång föll den klärvoajanta i sin magnetiska sömn, under vilken hon själv tydligt och vackert fortsatte att sjunga, men snart kom hon åter tillbaka till vaket tillstånd och fortsatte samtal med anden. Slutligen trädde hennes mormoder i samma form som då hon levde mellan henne och anden, de två största barnen togo honom vid handen och svävade bort med honom tillika med de övriga. Glädje och vemod uppfyllde sierskan. (Efter "Das Reich der Geister" av greve X, 1839, Leipzig).

Från spiritistiska scéanser berättas om motsvarande händelser, då bundna andar vakna upp till sökan- de efter upprättelse och lämna scéansen med hopp.

"De mänskliga rättigheterna"

I detta nr påbörjar SEKLET en serie artiklar av vår flitige medarbetare i rubricerade ämne.

Den ovanstående frasen härstammar från den franska revolutionen. Den har senast upptagits av "De förenade Nationerna". I den senare församlingen antogs principen av 48 röstande, men 8 nedlade sina röster, nämligen Sovjet jämte 7 av denna kommenderade stater.

Satsen är givetvis riktad mot diktaturen och vill fastslå den individuella friheten gent emot staten eller samhället. Det är De förenade Nationernas plikt att upprätthålla principen och dess praktiska tillämpning gent emot de enskilda medlemmarnas godtycke. Men huru skall denna församling kunna göra sin lag gällande gent emot den eller de genstörtiga? Är det genom förmaningar? Genom att brännmärka dem inför världssamvetet? Eller genom att tukta dem med vapenmakt?

Ät förmaningar lära dylika uppfostrade och självsvåldiga individer endast räkna lång näsa. Och vad är världssamvetet? Avser det diktaturen, så har denna anhängare i alla världens länder och detta under olika former. Och vapenmakten är ett farligt medel, det visar Koreakriget. Det lär således till sist vara bara den goda viljan man har att vädja till. Men den goda viljan förutsätter högre moraliska principer. "Moralisk upprustning" har insett detta och velat påminna världen om att världens ve och väl är i grunden beroende på dess moraliska tillstånd. Detta är ju en riktig princip, det erkänner väl många i teorien, men icke lika allmänt i praktiken. Det finns dock, som vi veta väldiga maktägare, som helt neka denna grundval, som för andra synes självklar. Men där allt bygges på det naturalistiska systemet förnekas all verklig moralisk grund:

DEN BORTGLÖMDA...

Forts. från sid. 5
seger trots nederlag. Vi återge här tre strofer ur en längre dikt:

"När mordelden rasar kring land och hav,
och krigshetsen svallar mot himmelens skyar,
går enväldshärskaren Guld i sin grav
vid skenet av brinnande städer och byar.

När guldsmidda 'stormän' i andakt och bön
för Kärlekens Mästare ödmjukt nedfalla,
Då gryr över jorden en vårmorgon skön,
då nalkas en ljusare fredstid för alla.

Och världsfredens segrande tanke slår
sin varljusa flamma mot himmelens salar,
när Guldets och Makten som tjänare står,
då Alltets betvingande kärlek blott talar.

antingen lär man att "moral är endast subjektiva värdeomdömen" eller också lär man att det finns endast en moralisk grund nämligen solidariteten. För "solidariteten" är allt tillåtet, men det som opponerar mot solidariteten har inte rätt att yttra sig eller att vara till. Detta är den fullständiga diktaturens princip. Den är också i nutiden grundad på en filosofisk eller religiös lära, nämligen marxismen, vars grundsatser äro oförstådda av den stora massan, ehuru massan på samma gång hylat vad den inte alls förstått. Massan ville göra sig fri, men gick i sin blindhet in direkt under slavoket. Solidariteten betyder nämligen upphävandet av den enskildes rättigheter. Till dessa rättigheter hör också att tänka självständigt och att ha en egen mening, som t. o. m. kan bli en annan än majoritetens.

"De mänskliga rättigheterna" betyder således rätten att forska, tänka självständigt och att även uttrycka sin mening. Det betyder på samma gång rätten att välja yrke, rätten att byta yrke, rätten att flytta till annan ort, rätten att bilda familj och rätten att äga egendom samt religionsfrihet. Men alla dessa rättigheter äro ställda under diktaturens godtycke, där den får fritt utveckla sig och där den äger maktmedel för att utföra sin vilja. Som exempel kan man erinra om hur Stalin såsom diktator förklarade att det svåraste problemet han haft att brottas med var att tillintetgöra de 10 miljonerna kulaker, d. v. s. självständiga bönder. — I Ryssland funnos tre slag av jordägare: den kommunistiska bondbyn, där småbönder brukade en bys jord gemensamt, de individuellt självständiga bönderna samt de stora godsägarna. Alla dessa former äro nu i huvudsak upplösta och utbytta mot statens stora jorddomäner, som skötas av tjänstemän och arbetare (icke i samma form som statdrängar hos oss utan snarare statens slavar). Där ha vi solidariteten genomförd och någon fri kritik är där icke varken tillåten eller möjlig. — Utvecklingen går i vårt land åt samma håll, men ännu ha vi rättigheten till fritt tankeutbyte, nämligen så långt som medel finnas att upprätthålla en press, som inte är likriktad. I vissa avseenden är dock detta endast en chimär och tendensen går allt mer åt det hållet att likrikta även yttranderätten. "De mänskliga rättigheterna" kringskäras allt mer i all världen, till dess i sinom tid hela denna bubbla av tyranni och skrymteri faller sönder.

Mänsklighetens öde i siffror

Hur talrik kunde jordens befolkning vara vid början av vår tide-räkning? Man kan ej komma till annat än en ganska approximativ beräkning. Det romerska rikets befolkning har beräknats till 100 mil-

lioner. I Asien levde helt säkert en åtskilligt talrikare folkskara. Om de skandinaviska länderna säger Tacitus att de voro rika på folk och vapen. Amerikas indianer voro inom vissa områden rätt så talrika, och i Afrikas inre och sydliga delar funnos ett antal negerstammar. Om man beräknar jordens befolkning vid denna tid till 400 millioner, så torde siffran vara något så när riktig, troligen i underkant.

Det är först under de sista trehundra åren, som man kunnat allt mer exakt beräkna antalet av jordens befolkning. År 1650 har den beräknats till 470 millioner, ej väsentligt annorlunda än vid vår tide-räknings början. Men nu inträder nya förhållanden så småningom under första århundradet, sedan i allt snabbare takt. År 1750 har man fått siffran 695 millioner.

De beräkningar, som gjorts under dessa anförda tider, kunna ej anses som exakta, troligen ligga de något i underkant. Men hädanefter bli beräkningarna ganska välgrundade. År 1850 beräknas antalet till 1.095 millioner.

Och sedan börjar den verkliga folkkökningen. Under nästa hundra år stiger befolkningssiffran till 2.460 millioner år 1950.

Och så komma vi till framtiden. Hur kommer den att se ut? De som nu äro 15 år få när de bli 60 år leva som individer bland en befolkning om 4.475 millioner. Och de som nu födas få när de bli 80 år leva bland 6.000 millioner. Och deras barn och barnbarn? Ända upp till 20.000 millioner.

Hur mycket folk kan jorden föda? Hälften av den befolkning, som nu lever på jorden, svälter. De nyodlingar som kunna ske (nästan endast i Sibirien) motsvara knappast den jord som förbrukas. Det kommer alltså att ske någonting och detta redan innan detta århundrades slut. Vad är det då som kommer att ske? En folkminskning, det är givet. Men på vad sätt?

Vi ha sett den märkliga, ja, man må säga förskräckande företeelsen, att människosläktet under tre hundra år (8—9 generationer) 5-dubblats, under det att antalet förut hållit sig tämligen konstant under årtusenden. Här måste vi ha att söka några utomordentliga orsaker. Vilka kunna dessa vara?

Man har hänvisat till den moderna läkarvetenskapen med dess vaccinationer. T. o. m. statistiker och historiker sätta denna förklaring i främsta rummet. Detta må anföras som exempel på hur felaktigt vetenskapen kan bedöma då det är luckor i vetandet. Först och främst inträder ju den moderna vetenskapen först under 1800-talet. För det andra ha vaccinationerna haft så liten andel i bevarandet av liv att experter, som studerat saken, t. o. m. påstått motsatsen (i Asien, Ryssland o. s. v. ha kopporna decimerat befolkningen allt intill detta århundrade trots allt intensivare vaccination). Orsakerna framför alla andra är isoleringen av sjuka och förbättrade hygieniska

Viktiga kunskaper

Under öken Sahara ligger en sjö eller rättare sagt en flod, som sakta flyter norrifrån under norra Afrika till Oceanen. Den är världens bredaste flod, den är grundvattnet under öken. Den går på ett djup av en halv mil eller mer. Så djupt har grundvattnet sjunkit. Sahara har ej alltid varit öken. Ännu för 2.000 år sedan funnos blomstrande städer och samhällen i dess norra del på platser som nu äro öde. Varför denna förvandling? Skogen, skogen, skogen är fälld! Akta skogen!

Vattnet är jordens blod. I blodet är livet! Utan levande blod intet liv. Vattnet kan dödas. Blodet kan grumlas, smutsas och förgiftas. Det blir sjukdom och död. Blodet är sjukt inom den civiliserade världen både i människor och floder. Civilisationen vräker ut massor av smuts, gifter och orenhet. Fiskarna dö, friska bakterier dö, förgiftade och förgiftande träda i stället. Nästa släktled får varken råd eller tid till nöjesresor etc., som detta släkte anser som sina självklara rättigheter. Nästa släktled blir ett arbetande släkte, som måste i sitt anletes svett rengöra, avgifta, plantera, levandegöra.

Jordens oljeförråd räcker, så långt man nu kan se, enligt sakkunnigas beräkningar allra högst 50 år, somliga räkna med endast ett par årtionden. Nu frågas: Hur länge kommer Sverige i åtnjutande av oljan för allmänt bruk? Jag har rätt skolråd: Riv inte ner de gamla skolorn. Det kan när som helst bli slut med skolskjutsarna. — Så långt har naturligtvis inte nutidens babiloniska tronbyggare kunnat tänka. Spara tidningen Seklet och tag fram den om några år, så blir det kanske ett mera intressant studium än just nu. Vi vilja nämligen även se litet av den framtid, som nutiden bygger upp. Den s. k. atomåldern ligger i startgroparna, men den kommer troligtvis inte stort längre, dess tid blir sannolikt kort. Men mycket har den redan hunnit uträtta med avseende på släktets framtid.

förhållanden synnerligast i städerna. När det blir kloaksystem t. ex. i st. f. att kasta allt avfall ut på gatorna eller i öppna tunnor på gårdarna o. s. v. hela vägen, då minskas de epidemiska sjukdomarna, och en mängd människor, som eljest skulle gått under överlever. Och ju fler människor, desto rikligare avföda i stegrade proportioner. Nu finns det följande möjligheter till begränsning: Nya farsoter, som mänskligheten inte kan behärska, avsiktlig födelsekontroll, krig och mord, svält, oförutsedda katastrofer. Alla människor borde upplysas om de förhållanden som äro. Det vore bättre än att intala dem förhoppningar om stegrad vällevnad.

Reformboden kommer till Er!

Naturens egna hälsomedel

Blombergs ÅNGSTHÄ

Mineralrikt, starkt uppbyggande och neutraliserande. Härigenom höjs allmäntillståndet och främjas välbefinnandet.

Pr påse 2: 95

YERBA-TE MATE

Ett utmärkt hälsote, som svenskarna lärt sig uppskatta mer och mer. Det har gjort sig känt och omtyckt i många länder framför drycker av många andra växter för sina hälsobringande och underbara egenskaper och sin förmåga att tillföra organismen kraft och energi, befördra matsmältningen, stilla hunger och törstkänsla och som intet annat medel driva ut urinsyra ur kroppen och rena blodet.

Pr pkt. 3: 35

VITAMIN A-kapslar "Extracta"

Ofta betecknas detta vitamin som "skönhetsvitamin", då det ger en frisk och vacker hy. Lämpligt i förbindelse med vitamin F. Vitamin A är nödvändigt för cellbildningen, slemhinnornas underhåll och upprätthållandet av motståndskraften mot infektioner.

Pr ask 50 st. 6: 25

Vegetabiliska PRO-VITAMIN A + D-kapslar "Extracta"

Vi erbjuder Eder ett vitaminpreparat, som innehåller vitamin A + D på vegetabilisk basis. Nu kan även vegetarianer berika sin normala kost med dessa nödvändiga biologisk-naturliga ämnen.

Pr ask 50 st. 6: 25

VITAMIN F-kapslar "Extracta"

Som följd av en otillräcklig vitamin F-tillförsel observeras håravfall, hudförändringar och uttorkning, ex. mjällbildning, lever- och gallsjukdomar etc.

Pr ask 50 st. 6: 25

CEFORTE (Vitamin C tabletter) Stegrar kroppens motståndskraft mot infektioner. Rekommenderas vid C-vitaminbrist under den mörka årstiden, vårtrötthet, tandköttsblödningar och vid mottaglighet för förkylningar och influensa.

Pr fl. 40 st. 3: 65

Pr fl. 100 st. 7: 80

VITAMIN E-kapslar "Extracta"

Bevisen för att vår föda är för fattig på vitamin E hopar sig. En del störningar i hjärtat och blodomlopp förorsakas av brist på vitamin E. Vår bästa naturliga källa för vitamin E är vetegroddolja.

Pr ask 50 st. 4: 95

Pr ask 100 st. 9: 35

VAPOFLOR GELEE-ROYALE-kapslar.

En toppprodukt på detta område. Varje kapsel innehåller 5.000 gamma 2 dagar gammalt gelé-royale och 5.000 gamma vitamin E (10 ggr koncentrerad vetegroddolja). Om ej annat ordinerats, rekommenderas 2 kapslar

dagligen, en på morgonen och en på kvällen. Just kombinationen helé-royale med vetegroddolja (vitamin E) har enligt gjorda observationer visat sig synnerligen lämplig. Lätt att ta med sig — lätt att ta!

Pr ask 20 st. 13: —

ÖRTAGUBBENS LINEMENT

När Ni provat alla andra utvägar och inte fått hjälp, försök då Örtagubbens linement. Har många gånger givit gott resultat vid reumatism, ischias, nervvärk, ryggont, ex. skrivkramp etc. En del använder det i badvattnet — tallbarrsbad.

Pr fl. 200 gr. 6: 50

Pr fl. 500 gr. 12: 50

BIOLOGISKA MEDEL

Pommlers tillverkning sker av friska örter, torkade utan upphettning. Firman är ensam om sin tillverkningsmetod varigenom samtliga värdefulla ämnen ingår i dragéerna och även bevaras. Samtliga verksamma ämnen i örten utnyttjas, inte bara de vatnenlösliga. Även beska örter bli angenäma att ta in och örtens värdefulla beståndsdelar bevaras.

Rättikdragéer

Framställes av svarträttikan.

4: 75

Bönskaldragéer

Framställda av bönskal. Ingen sockerdragning förekommer. Bönskal innehåller phasol, phascolin, arginin m. fl.

4: 75

Brännässeldragéer

4: 75

Björkbladsdragéer

Tillverkas av färsk, vårgro- na björkblad.

4: 75

Hagtornsdragéer

4: 75

Akerfräkendragéer

4: 75

Jästdragéer med lecithin.

4: 75

Linella:

Sköter magen på ett behagligt sätt, men är ej vanebildande. Linella är resultatet av årslånga forskningar och är ett naturmedel

3: 65

VETEGRODDOLJA

Vetegroddoljan har på få år blivit välkänd, huvudsakligen på grund av dess rikedom på E-vitamin. Vi känner inte till något naturligt näringsmedel som i E-vitaminhalt ens kommer i närheten av denna olja.

Det lär behövas mängder vete för att få blott en enda liter av denna dyrbara olja. Därav kan man förstå vilken koncentration av verksamma beståndsdelar som finns i vetegroddoljan.

En matsked vetegroddolja dagligen är i regel den lämpligaste mängden att ta in. Man bör inta oljan som den är eller också som salladsås eller blandad med grönsaker.

Dr Ritter's Vetegroddolja

Flaska om 100 ccm 11: 45

Flaska om 250 ccm 24: 50

(vetegrodd-oljekapslar) av ren naturbevarad, från kärnfärskt vete kallpressad vetegroddolja.

Ask om 100 st. 9: 90

VITLÖKSKAPSLAR

25 stycken 1: 85

50 " 3: 40

100 " 6: 25

200 " 11: 45

AKTA VITLÖKSDROPPAR

är beteckningen på naturrena vitlöksdroppar framställda av äkta vitlökssaft. Absolut luktfria!

Stor flaska 5: 25

Priser & hälsolera.



LUVOS HALSOLERA är ett enkelt, naturligt och värdefullt hjälpmedel från folkmedicinen.

Luvos Heilerde 2 för yttre bruk. Originalpkt. om 1000 gr. 5: 75

Luvos Heilerde 1 för inre bruk. Litet paket 220 gr 3: 40 Originalpaket 500 gr. 4: 75 " 1000 gr. 7: 30

Luvos Heilerde Ultra för inre bruk, speciellt finfördelat. Särskilt lämpligt för dem som ha känslig mage och tarm. Litet paket 160 gr. 4: 75 Originalpaket 400 gr. 7: 30

PRISER A POLLEN

Pollentabletter

Burk om 100 st. 9: 10

" " 250 st. 19: 80

" " 500 st. 38: 55

" " 1000 st. 72: 95

Pollentabletter

rör om 30 st. 3: 10

Pollisan med gelée royale

Burk & 8: 35

Barnpollisantabletter

40 st. 2: 35

Cernident benmjölstablett med pollen och ad-vitamin

75 st. 5: 45

Pollen sår salva 3: 05

GINSENG ASIAT

Ginseng asiat är 100 % ren malen asiatisk ginsengrot utan blandningar. 13: —



ÖRTAGUBBEN

har avlockat läkeörter deras hemliga krafter. Han vill lära oss använda dem för vår hälsas bästa. Kr. 4: —

YOUGHURT

Youghurten har sedan länge betraktats som ett första klassens hälsolivsmiddel. I Bulgarien och Turkiet, där yoghurt ofta är daglig kost finns fler människor än i andra länder som blir riktigt gamla och ändå är ovanligt friska. I sina undersökningar har den svenske forskaren Åke Grönvall kommit till det resultatet: Yoghurtbakterierna förstör sjukdomsalstrande virus och bakterier i blodet och återställer sjukt blod i full vigör. Laborator Grönvall har framställt yoghurt i tablettform vilken nu kommit i handeln under benämningen Bulgurt.

Vi saluföra:

Bulgurt (50 tabl. pr förp) 5: 90 " (200 tabl. pr förp) 19: 55

Jo-Ko yoghurt 20 gr fl 4: 15 " 50 " " 7: 85 " 100 " " 12: 50

Yoghurt Express 200 gr. pkt 4: 95 " 350 " " 8: 15

Bulgaran — Yoghurtferment

Påse om 100 gr. 5: 20

Skriv till

ÖRTAGUBBEN

Box 634

STOCKHOLM 1

Postgiro 5 83 44

Varor som ej upptagits här anskaffa vi gärna i den mån det går. Order å 25 kronor sändes fraktfritt i en del fall. Glöm inte att frakten vid små best. kan bli förhållandevis dyr; vid sändning av varor i glas måste vi skicka som "bräckligt" varvid portot blir 50 % högre. Denna skillnad uttages av kunden.

Genom att gynna oss har Ni hälsokostaffären & närmaste postanstalt.

Från ÖRTAGUBBEN

Box 634, Stockholm 1

rekvireras här förprickade artiklar att sändas mot postförskott.

Namn

Adress

Postadress

Författaren

Viktor Vallberg

har en betydande produktion bakom sig. Över 50-talet böcker har utkommit varav de flesta numera äro oåtkomliga och många i det närmaste slut. En stor del har utgivits å vårt förlag. Bland dem som finns kvar nämna vi här några. Urvalet visar hans mångsidiga begåvning.

Gamla och nya vägar till

MÄNNISKOKUNSKAP

Del 1 hft. 8: 50, inb. 11: 50

Del 2 hft. 8: 50, inb. 11: 50

I detta stora verk om människan som omfattar över 800 sid. ger förf. "ett helt universitet av vetande" skrev kyrkoh. Granberg. En annan skribent: "Vad som gör denna bok så rik är, att en livets lärjunge talar däri." — "Som den sanna forskare förf. är aktar han sig för vittgående slutstaser och ställer en sund gräns mot vidskepligheten, fantastieriet, kvacksalveriet och den sensationella dumma nyfikenheten..."

KRISTENDOMENS FORNTID — NUTID — FRAMTID. Hft. 7: 50

"Vallbergs säregna författarskap är värt att bliva känt"

Biskop Torsten Bohlin

KAN MÄNNISKOSLÄKTET FORTLEVA? Hft. 2: 50

KAN MÄNNISKAN ÄGA FÖRUTTILLVARO? Hft. 3: —

FRENOLOGIS KPSYKOLOGI Hft. 3: —

MATERIALISMENS ÖVERVINNANDE Hft. 1: 50

DEN ETERISKA STRÄLNINGEN Hft. 3: —

MYSTIK OCH REALISM Hft. 2: —

INTELLIGENSMÄTNINGAR OCH TIDSPEJLINGAR Hft. 4: 50

Dessa tre sist nämnda utgör tillsammans med några kapitel i **Människokunskap** en en ganska god orientering i mysteriet pendel och slagruta.

Tandrotan Hft. 1: —

En redogörelse för V:s uppfattning om dess uppkomst och utbredning.

Lappmarkens själ Inb. 12: 50

Här möter oss vandrarpriestens upplevelser, minnen och stämningar, i helg och söcken bland folket "vid vägarnas slut i vardandets land" under sekelskiftets första år. Rikt bildmaterial. Snart slut.

V. har medverkat i **SEKLET** sedan dess början, alltid några artiklar finns i varje nr. Alla nr finns ännu kvar. Kr. 10: 50 är priset för samtliga årg. 1954—1960.

På sin 88-årsdag kunde han överlämna den färdiga översättningen å Günther Schwabs "**Djävulsdansen**". Ett jättearbete var utfört av en man i den åldern. Arbetet låg honom varmt om hjärtat och var angeläget vid gränsen till människosläktets ödestimma.

Sista tillfället

Vi ha endast ett fåtal ex. kvar av följande böcker. Den som vill ha ett ex. innan det är försent må rekvirera i dag.

Poul Thorsen:

HYPNOSEN I MÄNSKLIGHETENS TJÄNST. En allsidig framställning om hypnosens användbarhet och möjligheter. Ett stort bildmaterial. 10: 50.

G. Gustafsson:

EUROPAS FRAMTID ENLIGT NOSTRADAMUS. 15: 75.

Lindgren: **GRÖNA KOKBOKEN.**

4: —.

George Lindsay Johnson

DET STORA PROBLEMET.

Bevismaterial kring ett liv efter detta i kritisk belysning.

Genom en vetenskaplig, skarp-sinnig och kritisk granskning av ett överväldigande parapsykiskt material lämnar förf. starka bevis för livets kontinuitet.

12: 50, inb. 16: —

Haraldur Nielsson

f. professor i teologi vid Islands universitet,

KYRKAN OCH DEN PSYKISKA FORSKNINGEN.

Förf. ger en intressant framställning om hur det berömda mediet **Indridi Indridasson** utvecklades från "bordet" till de högsta former av fenomen.

4: 50, inb. 8: 50

Nybyggare

i Barbarskogen

av Albert Viksten

Barbarskogen — det är Sverige. I den pågår enligt förf. en förödande rovdrift på människor och naturtillgångar i namn av Den Heliga Nyttan.

Friheten är prostituerad, kvinnoemancipationen har sparat ur, naturen förgiftar man så att djur, träd och orienteringslöpare blir sjuka. Ja, själva himmelriket är i fara, anser den temperamentsfulle förf. i en bok som överallt rör vid allvarliga problem och är både stimulerande och medryckande och säkert av många kommer att upplevas som om de befriande sanningsorden äntligen sagts.

En bok för norrlänningar som berör hela landets innevånare!

Häft. 19: —, inb. 24: —.

DET EVIGA NUET

av fil. lic. Alfred Svanqvist.

"Ett parapsykologiskt drama av väldig kraft".

SÄLLSAMMA PSYKISKA FENOMEN, väl bestyrkta av omdömesgilla observatörer och forskare, bekräftar tillvaron av ett existensplan bortom våra invanda föreställningar om tid och rum. Man får en vidgad syn på den **andliga verkligheten** och ett värdefullt bidrag till vår kunskap om livet efter detta. Människans förmåga att under vissa betingelser skåda framåt och bakåt i tiden — "prekognition" och "rekognition" — samt att tillfälligt lämna kroppen vid "exkursioner" och "transportation" framlägges bl. a. som bevismaterial för existensen av en **övervärld** och de krafter som verkar i den, vilka stundom slår över till oss.

8: 75.

"SKILSMASSOPROBLEMET"

Vad denna bok behandlar angår var och en. Det är inget mindre än familjelivets vara eller icke vara det gäller. Ty alla äktenskap berörs av de nya lagstiftningarna i en omfattning man knappast drömt om. Boken är icke bara ett typiskt debattinlägg utan en brandfackla, som kommer att få läsaren att vakna och gnugga sig i ögonen. Vill Ni ha ett exemplar av första upplagan — skicka då in Er beställning omedelbart.

9: 50.

DJÄVULSDANSEN

en stark nutidsroman

Aldrig förr har mänskligheten varit så hårt pressad av en mängd livsviktiga frågor som i vår tid.

I Günther Schwabs roman "**Djävulsdansen**" diskuteras dessa frågor av fyra moderna unga människor: den amerikanske journalisten Bob Harding, den tyske teknikern Alfred Groot, den svenske författaren Sten Stolpe och den unga franska läkaren Rolanda. Då de ej kan enas om svaret och då de ej heller kan finna vägen till Gud beslutar de att intervjua djävulen. De finner honom i 82:a våningen i en skyskrapa som en modern direktör — världens herre. Fullt medveten om sin oangripbara makt låter djävulen avdelningscheferna i sitt förintelseministerium marschera fram och i ord, bild och ton berätta vad de uträttat under de senaste 5, 100 eller 1000 åren för att förintä mänskligheten. För den sökande och för den som ännu kan tro, kommer denna Günther Schwabs' roman att betyda en glimt av ljus i vår tids andliga dimbildning — en klar vägvisare i den hektiska förvirring och den krampartade självhärligheten — den är på samma gång en stoppsignal och ett löfte.

Boken är nu utgiven även i Polen. Förut fanns den på tyska och holländska. Även i Finland översätter man en utgåva.

Hft. 26: 50. Inb. 31: 50.

LITTERATURFÖRLAGET

Box 634 · STOCKHOLM

BUSHIDO

Japanernas system

Bushido är en bok för alla som vill något här i livet, för den som vill bli en god försäljare, för den som vill vinna vänner och för den som vill komma ur sin ensamhet, för den som vill ha sin hälsa kvar. Det är en bok för läraren som vill ha sina elever med sig och för företagsledaren lika väl som för arbetaren. Bushido är en japansk yoga omsatt i västerländsk miljö. I Amerika tog den sig uttryck i **Nytänkarrörelsen**. Bushido ger alla någonting väsentligt.

4: 50

NYA VIDDER

av Dr Gustaf Strömberg

"Min avsikt att låta utgiva en svensk översättning har varit att rikta den svenska allmänhetens uppmärksamhet på att **det finns en värld bortom tid och rum**, av mycket större betydelse än den fysiska värld som vi trodde oss känna till så väl", säger förf. i ett förord.

4: 50